

berettiget, det var Ønsket om, at deres Pension maatte blive beregnet af hele den Fortjeneste, de har i den lovbefalede Arbejdstid, ikke, som det først blev misforstaaet, af Overarbejde, men af deres Fortjeneste, d. v. s. Fastløn plus Akkordbetaling, i den lovbefalede Arbejdstid. Den tidligere Forsvarsminister, det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), meddelte ved Samlingens Slutning, at han fandt Anmodningen rimelig og havde henvendt sig til Finansministeren, under hvem Pensionsvæsenet sorterer, og anmodet ham om at undersøge, hvad det vilde koste, og eventuelt træffe Forberedelse til at efterkomme Ønsket. Jeg ved ikke, hvor vidt man kom, men jeg vil gerne spørge — enten jeg nu skal rette Spørgsmaalet til den højtærede Forsvarsminister eller til den højtærede Finansminister —, hvor vidt man er med Bestræbelserne i den Retning, og eventuelt hvorvidt de bliver fortsat; for det er et rimeligt Ønske, at man beregner disse smaa Indtægters Pension af den Fortjeneste, vedkommende virkelig har i den Arbejdstid, han lovligt skal arbejde, uanset om denne Fortjeneste fremkommer ved Dagløn, fast Løn eller som Akkordbetaling.

Endelig vil jeg, medens jeg omtaler disse Spørgsmaal, der vedrører Regeringens Medlemmer, et Øjeblik vende tilbage til et Spørgsmaal, som jeg har nævnt allerede tidligere, nemlig om mulig Tilvejebringelse af Handelsstipendier. Jeg vender for det første tilbage dertil, fordi den højtærede Handelsminister ikke endnu i den Egenskab har haft Ordet, og dernæst, fordi dette Spørgsmaal ogsaa er berørt af andre Medlemmer, bl. a. det ærede Medlem fra Højrup (J. Fog-Petersen). Jeg minder kun ganske kort om, at man paa sidste Finanslov havde indført en Anmærkning, der berettiger til at anvende en vis Del af den til Handelsstipendier bevilgede Sum til at støtte Eksport-Agenter, saadanne Stipendiat, som udsendes for at fremme den danske Eksport paa udenlandske Pladser. Det ærede Medlem fra Højrup var for saa vidt fornøjet med, at Anmærkningen var forsvundet, som han ikke syntes om, at det Beløb skulde tages af selve Stipendierne. Deri kan jeg ogsaa give det ærede Medlem Ret, jeg har ikke noget Ønske om, at Stipendiesummen skal formindskes. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, nærer han ogsaa Ønske om, at selve Adgangen til at støtte Eksportstipendiaterne skal bevares, og det er dette Ønske, jeg gerne vil forny, idet jeg føjer et Par enkelte Oplysninger til dem, jeg fremkom med forleden.

I vore skandinaviske Nabolande er man ellers ikke nær saa vidt i Benyttelse af Stipendier, som vi er. Det er først sent og med forholdsvis smaa Summer, man har faaet disse Stipendier til Haandværkeres og handlendes Rejser, som vi har haft i længere Tid og med større Beløb. Men med Hensyn til Eksportstipendier er man langt videre end vi. I Sverige bevilger man 20,000 Kr. dertil, og i Norge, hvor Forholdene jo knap er saa store som hos os, bevilger man 30,000 Kr. til saadanne Eksport-Agenter, og der finder man, at det er en fordelagtig Anvendelse af Pengene. Det har nemlig vist sig, at der kan udrettes noget ret betydeligt, naar der sendes dygtige Folk ud til fremmede Pladser med Støtte fra Staten for at arbejde for Afsætningen af norske Varer. Saadanne Eksport-Agenter siges at have været i Stand til at afsætte Varer for overordentlig store Beløb, og der er ingen Grund til at tro, at det samme ikke vil kunne lykkes for os. Der er fra privat Side og med Anvendelse af den nævnte Anmærkning paa Finansloven givet saadanne Stipendier herhjemme, og trods Tidens Korthed har det vist sig muligt for dem, der har opnaaet disse, at afsætte for Hundredtusind eller nogle Hundredtusind Kroner danske Varer rundt om paa fremmede Pladser. Det er sikkert nødvendigt for alle Lande at støtte denne Udsendelse af Eksport-Agenter. Vi taler saa meget om den ugunstige Handelsbalance og ønsker at gøre noget for, at der kan blive tilvejebragt en bedre Ligevægt; her er aabenbart en Maade, hvorpaa man kan virke i den Retning. Det er jo givet, at af fremmede handlende kan man ikke vente, at de skal gøre sig særlige Anstregelser for at afsætte danske Varer. Konkurrencen mellem de forskellige Nationer er jo saa stor, at hver sørger for sig. Der- som vi derfor ønsker Afsætningen af danske Varer større — og det gælder ikke blot Industrivarer, men ogsaa Landbrugsvarer —, vil det være rimeligt at vedtage en saadan Bevilling, hvorved man bliver i Stand til at støtte unge dygtige Handelsmænd til Nedsættelse paa de Pladser, som man nu kunde blive enig om, for paa den Maade at virke, som jeg her har antydnet. — Jeg skal med denne Gentagelse og nogen Udvidelse af, hvad jeg tidligere har udtalt, paa ny anbefale denne Sag til den højtærede Handelsminister.

Jeg har dernæst ogsaa ønsket at deltage i den politiske Diskussion, som er blevet ført her. Det var, som jeg sagde den 9de i denne Maaned, oprindeligt ikke min Hensigt. Jeg gjorde den Gang kun nogle